

[DEKOKT *sb*

dekokt *m*, **dekoktum** *n*.

e oraz *o* nie kreskowane.

sg N dekoktum. ◊ *G* dekoktu. ◊ *A* dekoktum. ◊ *I* dekoktem.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Wywar sporządzony w celach leczniczych; decoctum Cn [decoctum – odwarzenie Calep; wywarzane rzeczy – decoctum Cn]: wódką ią [mąkę] rożaną/ albo więc decoctem tymże z sálfy [...] roftworzyć OczkoPrzymiot, 119; wódek ná piérwizą decoctią kwart sześc biorąc [...] wárzác [...] powiádaią/ że wtóre decoctum co z remánenty bywa wczynioné/ do pićia ieft zdrowizé OczkoPrzymiot 122, 120, 124.

a. *Jakikolwiek wywar, tu: piwo: á chłopi kárczemni iáko? [...] poyrzy ná chłopá w Mázowfzu/ poyrzy też w Prusiech/ przyznałz że ieden piérwizé decoctum/ wtóre drugi pije: przeto ow vtył/ á ow choćiáz pije/ przedsię iáko szczépá OczkoPrzymiot 123.*

Cf **DEKOKCYJA**

MK